

2. Naruszenie zasady równego traktowania

W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca podnosi, że decyzja strony pozwanej zobowiązuje do wnoszenia dodatkowych opłat jedynie dużych odbiorców, którzy w latach 2012 i 2013 byli całkowicie zwolnieni z opłat za użytkowanie sieci. Wskazanych odbiorców potraktowano zatem odmiennie i mniej korzystnie, bez uzasadnienia, niż tych dużych odbiorców, którzy w tym samym okresie korzystali z ryczałtowych obniżek opłat za użytkowanie sieci i których nie zobowiązano do wniesienia żadnych dopłat.

W odniesieniu do naruszenia zasady równego traktowania skarżąca zarzuca pozwanej również uchybienie obowiązkowi uzasadnienia ciążącemu na niej na mocy art. 296 akapit drugi TFUE oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. To naruszenie zasady równego traktowania jest ponadto jej zdaniem sprzeczne z zasadą niedyskryminacji wynikającą z art. 32 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE⁽¹⁾.

3. Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na charakterystyczne dla niej okoliczności mogła ona oczekiwać, że w dalszym ciągu będzie korzystała z przyznanej jej specjalnej opłaty za użytkowanie sieci.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009 r., s. 55).

Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2019 r. — Wepa Hygieneprodukte i in./Komisja

(Sprawa T-238/19)

(2019/C 213/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wepa Hygieneprodukte GmbH (Arnsberg, Niemcy), Wepa Leuna GmbH (Leuna, Niemcy) i Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (Arnsberg) (przedstawiciele: H. Janssen i A. Vallone, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności wydanej przez Komisję Europejską decyzji notyfikowanej jako dokument nr C(2018) (Dz.U. 2019, L 14, s. 1) z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) udzielonej przez Niemcy dużym odbiorcom energii elektrycznej na podstawie § 19 Stromnetzentgeltverordnung oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została oparta na zarzucie, zgodnie z którym zwolnienie z opłat za użytkowanie sieci nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W związku z tym skarżące podnoszą następnie, że do zwolnienia z opłat za użytkowanie sieci nie wykorzystano żadnych państwowych czy też przyznanych przez państwo zasobów. Podnoszą one też, że pozwana błędnie wyszła z założenia, że przewidziane w § 19 Stromnetzentgeltverordnung rozłożenie kosztów stanowi „opłatę” czy też „opłatę parafiskalną” w rozumieniu wyroku z dnia 17 lipca 2008 r., Essent Netwerk Noord i in. (C-206/06, EU:C:2008:413).

Skarżące podnoszą również, że dużym odbiorcom energii elektrycznej nie została przysporzona żadna selektywna korzyść.

Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2019 r. — A9.com/EUIPO (Ikona w formie dzwonka)

(Sprawa T-240/19)

(2019/C 213/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: A9.com, Inc. (Palo Alto, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Klett i C. Mikyska)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie ikony w formie dzwonka) — zgłoszenie nr 17 868 712

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2019 r. w sprawie R 1 309/2018-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Sądem oraz postępowania przed Izłą Odwoławczą, w tym niezbędnymi wydatkami poniesionymi przez stronę skarżącą w obu postępowaniach.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
 - naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-